

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Přemyslem Pechlátém v hlavním líčení konaném dne 12. května 2021

takto:

Obžalovaní:

1. [celé jméno obžalovaného]

narozený dne [datum] v [jméno] [jméno], státní příslušnost Vietnamská socialistická republika, osoba samostatně výdělečně činná, trvale bytem [adresa svědka a svědků],

a

2. obchodní společnost L Group s. r. o.

IČ: 055 63 402, se sídlem Praha, Travná 1217, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze, oddíl C, vložka 265923,

jsou vinni, že:

obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako jediný jednatel obžalované Lotus Group s. r. o., a tím ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) zákona 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, v účinném znění, i obžalovaná Lotus Group s. r. o., v rámci činnosti společnosti a v jejím zájmu, dne 3. prosince 2019 v provozovně společnosti na adrese Haškova 974, Liberec – Rochlice, osobně i prostřednictvím zaměstnanců společnosti, nabízeli na ploše maloobchodní prodejny vystavením v regálech volně přístupných zákazníkům, ke koupi 79 kusů různých druhů zboží (konkrétně 7 ks dětských legín, 6 ks dětských tepláků a 66 ks hraček) označeného ochrannými známkami „L.O.L. SUPRISE“ registrovanými Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) pod registračními čísly 16413205 a 17924894 (slovní ochranné známky) a 16413213 (obrazová ochranná známka) společnosti MGA Entertainment Inc., se sídlem 16380 Roscoe Boulevard, 91406 Van Nuys, California, Spojené státy americké, zastoupené

v České republice advokátem Mgr. Alexandrem Vališem, ČAK 12928, a dále 172 kusy různých druhů zboží (konkrétně 86 ks sběratelských karet a 86 ks figurek) označeného ochrannými známkami „FORTNITE“ registrovanými Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) pod registračními čísly EUTM -017947714 (slovní ochranná známka) a Světovou organizací duševního vlastnictví (WIPO) pod registračními čísly 1447680 (obrazová ochranná známka) a 1433937 (kombinovaná ochranná známka) ve vlastnictví společnosti E Games Inc., se sídlem 620 Crossroads Boulevard, 27518 Cary, North Carolina, Spojené státy americké, zastoupené v České republice společností Z Mijatovič & Partneři s. r. o., se sídlem Praha, Jugoslávských Partyzánů 639/26, a to v rozporu s ustanovením § 8 zákona č. 441/2003 Sb. o ochranných známkách, ve znění pozdějších právních předpisů, neboť se nejednalo o originální výrobky a obžalovaní neměli souhlas vlastníků ochranných známek je na výrobcích užívat,

tedy

uváděli do oběhu výrobky neoprávněně označené ochrannou známkou, k níž přísluší výhradní právo jinému,

čímž spáchali

přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „tr. zákoník“).

Za to se odsuzují

obžalovaný [celé jméno obžalovaného]

podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) měsíců.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku se výkon trestu odnětí svobody podmíněně odkládá a podle § 82 odst. 1 tr. zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 15 (patnácti) měsíců.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá peněžitý trest ve výměře 70 denních sazeb po 300 Kč, celkem tedy 21 000 Kč (dvacet jeden tisíc korun českých).

Podle § 68 odst. 5 tr. zákoníku je obžalovaný povinen zaplatit peněžitý trest v sedmi po sobě jdoucích měsíčních splátkách ve výši 3 000 Kč vždy do každého 15. dne v měsíci počínaje kalendářním měsícem následujícím po právní moci rozsudku, a to pod ztrátou výhody splátek, nebude-li byt' jediná splátka zaplacená včas.

obžalovaná Lotus Group s. r. o.

podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku za užití § 18 odst. 1, odst. 2 zákona č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen „TOPO“), a dále za užití § 67 odst. 1 tr. zákoníku a § 68 odst. 1 tr. zákoníku k peněžitému trestu ve výměře 80 denních sazeb po 1 200 Kč, celkem tedy 96 000 Kč (devadesát šest tisíc korun českých).

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku za užití § 19 TOPO, se obžalované dále ukládá trest propadnutí věci, a to 7 ks dětských legín, 6 ks dětských tepláků a 66 ks hraček označených ochrannými známkami „L.O.L. SURPRISE“, a dále 86 ks sběratelských karet a 86 ks figurek označených ochrannými známkami „FORTNITE“.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená společnost MGA Entertainment Inc., se sídlem 16380 Roscoe Boulevard, 91406 Van Nuys, California, Spojené státy americké, zastoupená advokátem Mgr. Alexandrem Vališem, a poškozená společnost E Games Inc., se sídlem 620 Crossroads Boulevard, 27518 Cary, North Carolina, Spojené státy americké, zastoupená společností Z Mijatovič & Partneři s. r. o., odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

Tento rozsudek neobsahuje stran výroků o vině a trestu odůvodnění ve smyslu § 129 odst. 2 tr. řádu, neboť se po jeho vyhlášení státní zástupce a obžalovaní vzdali odvolání a prohlásili, že netrvají na vyhotovení odůvodnění, a obžalovaní zároveň prohlásili, že si nepřejí, aby v jejich prospěch podaly odvolání jiné oprávněné osoby.

O náhradě škody bylo postupem podle § 229 odst. 1 tr. řádu soudem rozhodnuto tak, že byly obě poškozené společnosti (MGA Entertainment Inc. a Epic Games Inc.) odkázány se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních. Důvodem takového postupu je skutečnost, že požadavek obou poškozených společností byl vyčíslen ve vazbě na kupní cenu zboží neoprávněně označeného ochrannými známkami. Takovou částku však jako jedním obžalovaných způsobenou škodu není možné akceptovat. Ušlý zisk žádné z poškozených společností v této trestní věci se nemůže rovnat součtu kupních cen takto neoprávněně označeného zboží, a to z vícero důvodů. Není totiž postaveno najisto, že pokud by se obžalovaní posuzovaného jednání nedopustili, že by poškozené společnosti vygenerovali právě takový zisk, o kterém prohlašují, že o něj byly připraveny. I v případě, že by došlo k prodeji veškerého stejného zboží, které by však bylo označeno ochrannými známkami oprávněně, je nepochybné, že zisk poškozených společností by součtu jejich kupních cen neodpovídal, tento součet by bylo nutno považovat za tržbu (obrat), tedy zisk nezohledňující náklady na výrobu, dopravu a prodej zboží. Není rovněž postaveno najisto, že v případě, že by se obžalovaní posuzovaného jednání nedopustili, že by prodeje stejného zboží, avšak oprávněně označeného ochrannými známkami, byly právě o množství zajištěného zboží vyšší. Problematika náhrady škody z porušení práv z průmyslového vlastnictví je problematikou složitou a komplexní, kterou není možné redukovat na zjednodušující tvrzení, dle kterého je v případě porušení těchto práv škodou (resp. ušlým ziskem) částka odpovídající kupní ceně zboží, jehož prodejem bylo do průmyslových práv jeho vlastníka zasaženo. I z tohoto důvodu, jak se podává z ust. § 5 odst. 2 zákona č. 221/2006 Sb., o vymáhání práv z průmyslového vlastnictví a ochraně obchodního tajemství, soud může na návrh stanovit náhradu škody, výši bezdůvodného obohacení, které získal porušovatel v důsledku ohrožení nebo porušení práva, a přiměřené zadosti učinění paušální částkou nejméně ve výši dvojnásobku licenčního poplatku, který by byl obvyklý při získání licence k užívání práva v době neoprávněného zásahu do něj. Tyto podstatné okolnosti, tedy výše licenčního poplatku v předmětné věci (respektive jeho dvojnásobku) nebyly žádnou z poškozených společností ani tvrzeny ani doloženy, jejich nároky o tento způsob výpočtu nebyly opřeny. Ze žádného z provedených důkazů nebylo možno výši škody (ušlého zisku) způsobené poškozeným zjistit, její zjišťování by bylo postupem zcela nad rámec účelu trestního řízení, a proto bylo nutno obě poškozené společnosti s jejich přihlášenými nároky odkázat na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci, prostřednictvím Okresního soudu v Liberci, písemně, ve trojím vyhotovení. V téže lhůtě, nebo v lhůtě dodatečně stanovené předsedou senátu musí být odvolání písemně odůvodněno. Z odůvodnění musí být patrné, proti kterému výroku odvolání směřuje a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci. Státní zástupce může rozsudek napadnout ve všech výrocích a je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku, který se ho přímo týká. Poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Liberec 12. května 2021

Mgr. Přemysl Pechlát
samosoudce